

**120 DE ANI DE LA NAȘTEREA POETULUI,
PROZATORULUI ȘI TRADUCĂTORULUI BUCOVINEAN
GEORG DROZDOWSKI (1899–1987)**

ȘTEFĂNIȚA-MIHAELA UNGUREANU

**The 120th Birth Anniversary of the Bukovinian Poet,
Writer and Translator Georg Drozdowski (1899–1987)**

(Abstract)*

The following article is an evocation of the literary activity of a known Bukovinian personality, Georg Drozdowski. Born in Chernivtsi, in 1899, he fought in the First and in the Second World War, earned his living working as a bank employee and also writing and acting in theatrical pieces in his home town. His first poems were more of a romantic nature, resembling the style of Rainer Maria Rilke, Hugo von Hofmannstahl and Anton Wildgans. He developed friendly relationships with Jewish writers from Bukowina, such as Alfred Kittner, Robert Flinker and Alfred Margul-Sperber. Drozdowski translated into German works of several renowned Romanian poets (Lucian Blaga, Georg Coșbuc, Tudor Arghezi, Vasile Voiculescu and Ion Pillat) and was awarded the Lenau-Prize (1957), the Theodor Körner-Prize (1965) and the Gryphius-Prize (1982) for his literary activity and for having been a mediator between the Romanian and German culture.

Keywords: Georg Drozdowsky, poet, writer, translator, Bukovina, 120th birth anniversary.

Cunoscutul poet, prozator și traducător Georg Alfonse Drozdowski se naște în 21 aprilie 1899, la Cernăuți. Tatăl său, Tadeusz Stanislaw Drozdowski, era de origine poloneză. Străbunicul său a fost arendaș în localitatea Klebanowska, districtul Zbarasz (Galiția), iar bunicul, Leopold Drozdowski, a fost inginer silvic. Soția acestuia, Veronika (n. Fröschl), a fost învățătoare și directoare de școală în Rădăuți, unde cei doi au și locuit¹.

* Traducere: Ștefănița-Mihaela Ungureanu.

¹ Günter F. Guggenberger, *Georg Drozdowski in literarischen Feldern zwischen Czernowitz und Berlin (1920–1945)*, Berlin, Frank&Timme Verlag für wissenschaftliche Literatur, 2015, p. 25–33. Din această amplă lucrare, la care am avut acces parțial on-line, redăm informațiile privind viața și

Mama scriitorului, Wanda Drozdowska, provenea dintr-o familie de țesători din Elsaß, stabiliți în Bucovina. A fost nepoata inginerului arhitect Adolf Heinrich Marin, proprietar al moșiei Călinești, din satul Călinești-Cuparencu, și fiica lui Johann Marin, fost căpitan în armata austriacă.

Sursa: <https://kulturportal-west-ost.eu/biographien/drozdowski-georg>.

Părinții lui Georg Drozdowski s-au cunoscut la Călinești, unde au și locuit o perioadă. La nașterea unicului lor fiu, nași de botez au fost baronul George Kapri și soția sa, Albine. Din cauza obligațiilor de serviciu, Tadeusz fiind numit căpitan al Regimentului de Infanterie nr. 22 al armatei austriece, familia este nevoită să locuiască, alternativ, la Cernăuți și Rădăuți.

În 26 mai 1906, tatăl moare la numai 42 de ani, acest tragic eveniment marcând copilăria scriitorului. Rămâne în grija mamei și a bunicii Veronika, ce se ocupă de educația lui.

Între 1905 și 1906, Georg Drozdowski urmează cursurile școlii primare la Rădăuți, apoi la Cernăuți. Își petrece vacanțele de vară pe moșiile de la Șerbăuți și Iacobești, ale familiei Kapri (care îi va oferi un ajutor neprețuit, atât moral, cât și financiar, pe durata studiilor), precum și la Călinești, la

conacul familiei Marin. În familie se vorbea germana și franceza, dar scriitorul învață să vorbească și alte limbi, prin contactul cu bona (de origine ruteană), cu servitorii casei sau cu localnicii lipoveni sau unguri. De asemenea, îi vizitează pe frații și surorile mamei, în Moldova, unde învață românește.

În perioada 1909–1914, Georg Drozdowski este elev al Gimnaziului Superior de Stat II din Cernăuți, cunoscut și ca gimnaziul rutean, deoarece avea clase paralele cu predare în limba ruteană. Cunoștințele sale de limbă îi sunt de real folos, mai ales în cadrul serbărilor școlare, prilej pentru a-și pune în valoare, încă de pe acum, înclinațiile artistice.

La izbucnirea Primului Război Mondial, familia se refugiază o perioadă în Moldova, la sora mamei, Eugenia, căsătorită cu Mihai Popovici. Acesta, actor la Teatrul Național din Iași, îi procura tânărului Drozdowski bilete la diverse spectacole, cultivându-i, astfel, interesul pentru teatru.

În decembrie 1914, la hotărârea mamei sale, scriitorul pleacă împreună cu aceasta la Viena, pentru a nu pierde anul școlar. Condiționat de schimbarea frecventă a domiciliului, urmează cursurile a trei gimnazii locale, Sophiengymnasium,

activitatea literară a lui Georg Drozdowski atunci când nu cităm altă sursă. Vezi: <https://books.google.ro/books?id=TxSLCgAAQBAJ&pg=PA217&lpg=PA217&dq=Georg+Drozdowski+in+literarischen+Feldern> (20.02.2020).

Piaristengymnasium și Maximilian-Gymnasium, înscriindu-se în clasele paralele special create pentru elevii refugiați din Galiția și Bucovina. În timpul liber, se alătură grupurilor de tineri pasionați de artă și teatru, vizitează muzee, merge la concerte și spectacole de operă. Baroana Albine Kapri îi încurajează aceste preocupări, trimițându-i periodic suma de cinci coroane pentru a-și cumpăra bilete la teatru, el trebuind, în schimb, să-i descrie în amănunt reprezentațiile văzute. Astfel, scriitorul își dezvoltă spiritul critic care îi va servi, mai târziu, în realizarea cronicilor și recenziilor teatrale.

După susținerea examenului de maturitate, în 5 martie 1917, Georg Drozdowski se instruieste în cadrul Școlii de ofițeri din cadrul Regimentului nr. 12 Obuziere din Krönau/Olmütz. Se înrolează ca voluntar (stegar) în armata imperială austriacă și ajunge pe frontul italian, la Piave. După ofensiva din iunie 1918, este decorat cu Medalia de Argint Clasa a II-a.

Revenit în Cernăuți, în decembrie 1918, Georg Drozdowski se decide cu greu în privința carierei. Deși ar fi optat pentru actorie, la dorința apropiaților săi se înscrie la Facultatea de Drept. Urmează aici doar două semestre, după care renunță și se angajează ca funcționar în cadrul filialei din Cernăuți a Băncii Anglo-Austriece².

În paralel, Georg Drozdowski se implică tot mai mult în viața socială și culturală a comunității germane din Cernăuți. Se înscrie în Uniunea Germanilor Creștini (Verein der Christlichen Deutschen) și joacă pentru prima dată pe scenă într-un spectacol organizat de aceasta, și anume în piesa „Der tote Neffe”, semnată de dramaturgul german August von Kotzebue. Tot în cadrul Uniunii Germanilor Creștini, participă la punerea în scenă a unei opere buffa, în beneficiul studenților catolici germani nevoiași din Cernăuți.

În calitate de membru al Societății Schlaraffia-Pruthana³, participă și la spectacolele dramatice organizate de aceasta, devenind cunoscut pentru interpretarea rolurilor de comedie. Legătura sa cu teatrul se intensifică la începutul anilor '20, când pune bazele unei trupe de actori amatori, „Czernowitzer Kammerspiele”. În condițiile în care Teatrul din Cernăuți include în repertoriul său tot mai multe piese românești, această trupă continuă să joace piese în limba germană, unele moderne, semnate de Georg Kaiser sau Leonard Prank.

Din 1930, Georg Drozdowski devine membru al Uniunii Teatrale Germane (Deutscher Theaterverein) și face parte din conducerea acesteia, scrie recenzii teatrale pentru piesele germane și românești, reportaje locale și prima lui piesă de teatru, „Sylvester”, singura care s-a și jucat la Cernăuți. De asemenea, în periodicul

² Amy Colin, Alfred Kittner (Hrsg.), *Versunkene Dichtung der Bukowina. Eine Anthologie deutschsprachiger Lyrik*, München, Wilhelm Fink Verlag, 1994, p. 359; Petro Rychlo, Oleg Liubkiwskyj, *Literaturstadt Czernowitz. Autoren, Texte, Bilder*, Cernăuți, 2007, pp. 119–120.

³ Filiala din Cernăuți a Societății Schlaraffia din Praga (înființată la 10 octombrie 1859), al cărei scop era cultivarea prieteniei, artei și umorului și care avea numeroase alte filiale în comunitățile vorbitoare de limba germană de pe teritoriul Monarhiei Habsburgice.

„Czernowitzer Allgemeine Zeitung” publică două articole programatice, în care expune idei și propuneri legate de viitorul teatrului german la Cernăuți.

Pe lângă activitatea în domeniul teatral și publicistic, Georg Drozdowski se dedică și creației literare. Debutează cu volumul de versuri intitulat „Gedichte”, care apare la Cernăuți, în 1934⁴. De asemenea, publică în „Czernowitzer Allgemeine Zeitung” poezii cu tematică religioasă („Weihnachtslied”, „Osterlied”) sau despre natură („Wolken”, „Sommertag”, „Wiese”) ⁵. Se alătură cercului de scriitori grupați în jurul lui Alfred Margul-Sperber, datorită deschiderii acestuia față de lirică și de formele de exprimare artistică moderne.

În același timp, Drozdowski abordează modele și idealuri artistice lirice clasice, de exemplu din creația lui J. W. Goethe. Astfel, în 1937, publică *Wandlungen eines Themas von Goethe: Urworte – Orphisch*, un poem de 40 de strofe, care adoptă, din punct de vedere al formei, modelul marelui scriitor german. De menționat, pentru această perioadă, este și contribuția autorului, atât în calitate de membru în comitetul de redacție, cât și cu poezii, la realizarea, în 1939, a volumului *Bukowiner Deutsches Dichterbuch*, sub îngrijirea lui Alfred Klug.

Declanșarea crizei mondiale provoacă schimbări majore în plan economic și social, care se resimt și în fosta provincie, Bucovina. După închiderea filialei Băncii Anglo-Austriece, Georg Drozdowski lucrează timp de câteva luni (ianuarie – martie 1933) la Consulatul German și în administrația ziarului „Czernowitzer Deutsche Tagespost”, în paginile căruia publică intens, din dorința de a se afirma ca jurnalist. Este nevoit însă să întrerupă colaborarea cu redacția acestui periodic, care, finanțat fiind de guvernul german, își declară susținerea necondiționată a doctrinei Partidului Național-Socialist. Pentru a nu intra în conflict cu conașionalii și colaboratorii săi (mai ales cu redactorii evrei de la „Czernowitzer Allgemeine Zeitung”), cu care se afla în relații cordiale, în condițiile atmosferei tensionate din cercurile germane influențate de antisemitism, Drozdowski se distanțează de mediul publicistic, scrie și publică sporadic scurte recenzii, observații legate de traductologie și traduceri în limba germană ale unor poezii românești.

Perioada până la izbucnirea celui de-al Doilea Război Mondial aduce schimbări și în plan personal. Căsătorit încă din 1929, cu Greta Lewenhack (originară din Vorarlberg), scriitorului i se naște o fiică, Karin Maria, la 30 martie 1934. Un an mai târziu, cei doi soți divorțează. Până în 1937, autorul schimbă mai multe locuri de muncă. Este, pe rând, muncitor la Fabrica de Zahăr din Cresciatic, vânzător la o tutungerie, funcționar în cadrul filialei din Cernăuți a Băncii Comerciale Române și chiar ajunge să ocupe un post de conducere în cadrul unei firme de import-export, care gestiona schimburile comerciale între România și Polonia.

⁴ Günter F. Guggenberger, *op. cit.* p. 206.

⁵ *Ibidem*, p. 163.

În octombrie 1940, Georg Drozdowski părăsește Bucovina, urmând chemării „Heim ins Reich!”, și ajunge în lagărul de strămutați din Glatz (Silezia Inferioară). Urmează alte câteva scurte internări în lagărele din Silezia Superioară, după care se stabilește la Viena. Aici, începând cu luna iulie 1941, lucrează ca funcționar bancar. Se căsătorește a doua oară, la 20 august 1942, cu Jolanda Hirmer. După absolvirea unor cursuri de instruire în domeniul militar, în districtul Schönbrunn din Mährisch-Ostrau (astăzi Ostrava/Cehia), se supune ordinului de înrolare în armata germană. Din aprilie 1943 până în mai 1945, face parte din trupele trimise în Croația pentru combaterea mișcării de rezistență. După o perioadă petrecută în Banja Luca, este trimis la Zagreb, în zona aeroportului, „cu misiunea de a întreține spiritul de loialitate al soldaților față de regim cu ajutorul filmelor, cărților, aparatelor de radio și jocurilor”. În timpul refugiului trupelor germane din fața armatei iugoslave, Drozdowski ajunge, în mai 1945, în Klagenfurt (Carintia), unde se stabilește definitiv⁶.

În perioada 1942–1945, într-un mediu cultural controlat de regimul național-socialist, lirica rămâne pentru Drozdowski, pe de o parte, o formă de exprimare a sinelui, și pe de altă parte posibilitatea de a contesta ideea de apartenență la națiunea germană. Drozdowski adoptă, asemenea altor autori din acea perioadă, un stil care susținea explicit ideologia de stat, dar care îi permitea și o atitudine critică disimulată. Se impune aici precizarea că textele publicate în acest interval arată disponibilitatea autorului de a se adapta noilor tendințe și condiții, dar el nu a fost, în esență, adeptul ideologiei național-socialiste și nici membru al Partidului Național-Socialist. Colaborează cu diverse articole la ziarul „Frontzeitung der Panzerarmee” și continuă să scrie povestiri, poezii, traduceri și texte memorialistice, pe care le trimite spre publicare periodicului „Deutsche Zeitung in Kroatien”. La recomandarea Serviciului de Presă din Viena, semnează cu pseudonimul Georg von Marin⁷.

În perioada petrecută la Glatz, scrie ciclul de șapte poezii „Glatzer Bilder”, care exprimă nevoia de a găsi puncte de reper și de sprijin pe fondul dezrădăcinării și al înstrăinării, acut resimțite după părăsirea Bucovinei. Alte poezii, precum „In fremder Landschaft” și „Agramer Gedichte”, realizate în anul 1943, amintesc de experiențele sale ca soldat în Bosnia-Herțegovina și Croația și de cele din timpul staționării sale la Zagreb. Tot la Zagreb, scrie un ciclu de poezii dedicate Bucovinei, intitulat „Kranz auf das Grab meiner Heimat”, în care autorul evocă natura, locurile și viața de zi cu zi din țara sa natală⁸.

Într-o poezie scrisă după sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, autorul exprimă drama tuturor celor strămutați, care nu se mai simt legați de un anume spațiu geografic, de un anume stat sau popor, care se află în fața unui viitor nesigur și pe care îi numește „popoare alienate”:

⁶ *Ibidem*, p. 215.

⁷ *Ibidem*, p. 217.

⁸ Günter F. Guggenberger, *op. cit.*, p. 228.

D. P. **

Wir sind gebrandmarkt durch ein Monogramm.
Der Körper trägt es nicht, doch unserem Namen
ist's eingebrannt. Woher wir immer kamen,
– Staat oder Volk – wie sind nur noch ein Stamm

der Wurzellosen. Unser land heißt Gram
und unsre Heimat Trauer. Unser Amen
schließt kein Gebet und unser Fleiß und Samen
sind ackerlos. Der uns den Alltag nahm,

nannte sich Krieg und nennt sich heute Frieden.
Doch ist er's nicht. Wir stehen vor dem Nichts,
den Blick umflort und zuckenden Gesicht's,

und wissen nicht das Los, das uns beschieden.
D. P. So deut' die Lettern ich dem Forum
Der Welt: *Dementia populorum!*

*

Suntem înfierăți cu o monogramă⁹
Nu corpul o poartă, ci numele nostru
este înfierat. De oriunde am venit –
– stat sau popor – nu mai suntem decât un neam

al dezdărcinaților. Țara noastră se numește Durere
și patria noastră Tristețe. „Amin”-ul nostru
nu mai încheie nicio rugăciune, iar hărnicia și semințele noastre
au rămas fără ogor. Cel care ne-a luat traiul zilnic

s-a numit război și azi se numește pace.
Dar nu este. Stăm în fața neantului
Cu ochii înlăcrimați și chipul încrunțat,

Și nu știm ce soartă ni s-a hărăzit.
Literele D. P. eu le tălmăcesc astfel
întregii lumi: popoare alienate!¹⁰

** Prescurtare pentru sintagma „displaced persons” (persoane strămutate).

⁹ Traducere: Ștefănița-Mihaela Ungureanu.

¹⁰ Günter F. Guggenberger, *op. cit.*, p. 232.

Din anul 1947 până la pensionare, autorul lucrează ca redactor la periodicul „Volkszeitung” din Klagenfurt. După retragerea din activitate, colaborează cu diferite ziare austriece, germane și elvețiene, desfășurând astfel o intensă activitate publicistică. Se stinge din viață în 24 octombrie 1987, la Klagenfurt.

Câteva trăsături dominante în opera lui Georg Drozdowski merită a fi evidențiate în continuare. Lirica sa conține o gamă variată de stiluri și influențe. În poeziile de debut, autorul adoptă o orientare conservatoare, tradiționalistă, cultivată în literatura austriacă, care își are originea în istoria și cultura Monarhiei Dunărene și în așa-numitul „mit habsburgic”. În alte versuri se simte influența romantismului și a curentelor literare înrudite de la sfârșitul secolului al XIX-lea, mai ales în ilustrarea iubirii, a naturii, a nostalgiei și reflecției asupra trecutului, a tematicii religioase și a suferinței individului. Poeziile cu forme moderniste, contemporane, cum sunt cele publicate între 1928 și 1932 în „Czernowitzer Allgemeine Zeitung”, abordează, într-o manieră moderat-obiectivă, problemele sociale ale orașului modern¹¹.

Cele mai multe volume de poezii ale lui Georg Drozdowski au fost publicate după 1950: *Der Steinmetzgarten. Gedichte* (Viena, 1957); *Odyssee. XXX. Gesang* (Salzburg/Klosterneuburg Stifterbibliothek, 1958); *Gottes Tiergarten ist groß. Lyrischer Unfug* (Klagenfurt, Editura Carinthia, 1959); *Mit versiegelter Order. Gedichte* (Viena, Österreichische Verlagsanstalt, 1963); *Floh im Ohr, Dorn im Herzen. Ernste und heitere Geschichten* (Pustet, Regensburg, 1965); *Sand im Getriebe der Sanduhr. Gedichte* (Klagenfurt, Editura Carinthia, 1965); *Epheta. Gedichte. Die Sache mit Noah* (Klagenfurt, Editura Carinthia, 1969); *Iro-Niersteiner Spätlese. Bedachtsame und bedenkliche Verse* (Klagenfurt, Editura Carinthia, 1975); *An die Wand gemalt. Gedichte* (Klagenfurt, Editura Carinthia, 1972); *Spitzfindigkeiten. Ein Friwohl- und Moritatenbuch* (Klagenfurt, Editura Carinthia, 1976); *Bei Durchsicht meiner Brille. Gedichte 1977/1978* (Klagenfurt, Editura Heyn, 1979); *Die Spur deiner Schritte. Gedichte* (Klagenfurt, Editura Heyn, 1981)¹².

În ceea ce privește textele în proză, acestea sunt povestiri de scurte dimensiuni, unele cu caracter memorialistic. Majoritatea au apărut, cum am amintit, în periodicul „Deutsche Zeitung in Kroatien” (Zagreb) și evocă aspecte inedite din lumea satului românesc din Bucovina („Baba Galomira”, „Vasile”), experiențele soldaților pe front („Der Feuerwehrhelm”, „Das Opfer”, „Der schlechte Schütze”, „Partisanengesindel”) sau întâmplări din viața celor rămași acasă („Der Kreisel”)¹³. Prin intermediul personajelor, autorul abordează teme precum poziția individului față de statul autoritar („Egoistische Predigt”); pierderea „eu”-lui, sentimentul de dezorientare, frica de necunoscut, moartea ca rezultat al agresiunii, nedreptății și urii dintre oameni¹⁴.

¹¹ *Ibidem*, pp. 252–253.

¹² Günter F. Guggenberger, *op. cit.*, p. 253.

¹³ *Ibidem*, p. 233.

¹⁴ *Ibidem*, p. 252.

Dintre volumele de proză publicate, menționăm: *Militärmusik. Geschichten in Moll und Dur* (Klagenfurt, Editura Carinthia, 1967); *Seltsam öffne dich! Geschichten im Halbdunkel* (Klagenfurt, Editura Heyn, 1983); *Damals in Czernowitz und rundum. Erinnerungen eines Altösterreichers* (volum memorialistic, Klagenfurt, Editura Kleine Zeitung, 1984); *Zu lesen, wenn das Käützchen ruft. Erzählungen* (Klagenfurt, Editura Heyn, 1985)¹⁵. Cu sprijinul Societății „Georg Drozdowski” (Klagenfurt) și al Editurii Rimbaud (Aachen), unele lucrări au fost reeditate¹⁶.

Ca dramaturg, Georg Drozdowski a scris piesa „Sylvester/Beschwörung” (1925), cu tematică ocultă, și comedia „Die Amazonen” (1934). Alte două piese de teatru, „Martinslegende” și „Dreikönigsparaphrase”, scrise tot în perioada interbelică, tematizează motive creștine, precum cel al reconcilierii sub auspiciile religiei. Climatul cultural dificil nu a permis, însă, punerea lor în scenă.

Demnă de menționat aici este și dramatizarea piesei lui Victor Eftimiu, „Omul care a văzut moartea”/„Der Mann, der den Tod sah”, prin care Georg Drozdowski propunea atât societății cernăuțene, cât și celei de la București, un model de comunicare și colaborare interregională, care să asigure supraviețuirea și continuitatea modelului culturii germanilor bucovineni între granițele noului stat român, creat după 1918¹⁷.

Georg Drozdowski a tradus în limba germană din creațiile lui Mihai Eminescu („Über die Wipfel/Peste vârfuri”; „Und schlägt Gezweig”/„Și dacă ramuri bat în geam”; „Herbst kam ins Land”/„Afară-i toamnă”; „Letztes Ersehnen”/„Mai am un singur dor”), Lucian Blaga („Die Gezeiten der Seele”/„Mareele sufletului”), Vintilă Horia („Ende des Exils”/„Sfârșitul Exilului”), Nichifor Crainic, George Bacovia, George Coșbuc, Tudor Arghezi, Vasile Voiculescu, Ion Pillat și Constantin Virgil Gheorghiu, precum și povestiri de Mihail Sadoveanu și Liviu Rebreanu, contribuind astfel la crearea unei punți de legătură între cultura germană și cea română¹⁸.

În încheiere, redăm câteva observații care ni se par definitorii pentru întreaga creație a lui Georg Drozdowski. Acesta „nu a avut intenția ca opera sa să aibă vreun efect în plan politic sau să servească unor proiecte și programe colective, dar a crezut, poate, în semnificația și efectul în plan social al literaturii. Pe de altă parte, era conștient de poziția specială a elementului german în această societate plurilingvă, adică de legătura dintre limbă și stăpânire, așa cum a fost legată limba germană înainte de 1918 de acțiunea instituțiilor de stat și a ierarhiilor sociale. Totuși, în această influență el nu vedea nicio intervenție brutală și nicio constrângere, ci o performanță civilizatoare și o opțiune culturală. A fost un adept

¹⁵ *Ibidem*.

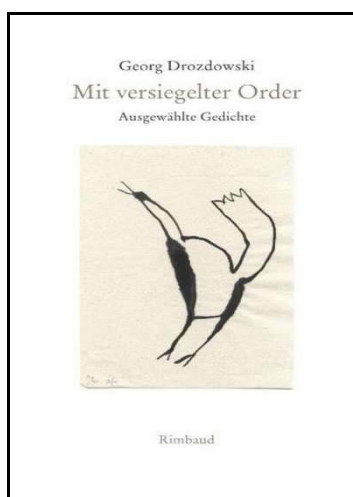
¹⁶ *Damals in Czernowitz und rundum. Erinnerungen eines Altösterreichers*. Neuauflage, Georg-Drozdowski-Gesellschaft und Carinthia, Klagenfurt, 2003; *Mit versiegelter Order. Ausgewählte Gedichte 1934–1981*, Hrsg. und Nachwort von Helga Abret, Aachen, Rimbaud, 2009; *Damals in Czernowitz und rundum. Erinnerungen eines Altösterreichers*. Neuauflage, Vorwort von Helga Abret, Aachen, Rimbaud, 2013; *An die Wand gemalt. Gedichte*. Neuauflage, Nachwort Bernhard Albers, Aachen, Rimbaud, 2015; *Odyssee. XXX. Gesang*. Neuauflage, Aachen, Rimbaud, 2018.

¹⁷ Günter F. Guggenberger, *op. cit.*, p. 255.

¹⁸ Amy Colin, Alfred Kittner, *op. cit.*, p. 359.

al «bucovinismului», care a apărut în timpul Monarhiei Habsburgice și a existat și după 1918, pe care îl vedea ca pe o întruchipare a puterii și chiar a superiorității a ceea ce a însemnat cultura germană și idealurile ei educaționale. Din acest punct de vedere, Bucovina și întreaga ei structură socială și instituțională reprezenta atât periferia dependentă de centru, cât și ultimul bastion al acestei culturi”¹⁹.

Pentru activitatea sa literară, Georg Drozdowski a fost distins, între altele, cu Premiul „Nikolaus Lenau” (în 1957, pentru volumul *Der Steinmetzgarten*), Premiul Fundației „Theodor-Körner” (1965), Premiul de Onoare al Landului Kärnten (acordat pentru prima dată, în 1977); Premiul „Andreas Gryphius” (1982). În memoria scriitorului, la împlinirea a 100 de ani de la nașterea sa, în fosta Casă Germană din Cernăuți din Neue Welt-Gasse (astăzi, str. Șevcenko nr. 42), a fost inaugurată Sala „Georg Drozdowski”, care găzduiește, în prezent, diverse expoziții, conferințe și evenimente cu caracter cultural.

Coperta volumului de poezii *Mit versiegelter Order*.

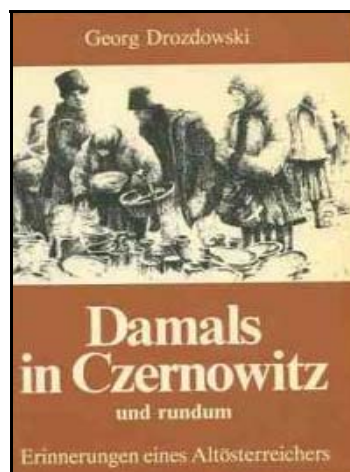
Ausgewählte Gedichte, Editura Rimbaud, ediția 2009.

Sursa: <https://www.books-express.ro/helga-abret/c/100309247>.

¹⁹ Günter F. Guggenberger, *op. cit.*, p. 255. În original: „Drozdowski hatte nicht die Absicht, mit seinem Schreiben politisch zu wirken, kollektiven Programmen und Projekten zu dienen. Er sah auch nie als seine Rolle an, im eigentlichen Sinn des Wortes eine politische Funktion zu übernehmen, wenn er auch vielleicht an die gesellschaftliche Bedeutung und Wirkung von Literatur glaubte. Allerdings war er sich der besonderen Stellung des Deutschen in dieser vielsprachigen Gesellschaft bewusst, d. h., er wusste um die Verbindung von Sprache und Herrschaft, darum, wie die deutsche Sprache vor 1918 mit dem Wirken staatlicher Institutionen und sozialen Hierarchien verbunden war. Doch in diesem Einfluss sah er keine gewaltsame Intervention und keinen Zwang, sondern eine zivilisatorische Leistung und kulturelle Option. Er verinnerlichte den in der Zeit der Habsburgermonarchie entstandenen und nach 1918 weiterhin vorhandenen «Bukowinismus», Vorstellungen von der Stärke und vielleicht Überlegenheit dessen, was als deutsche Kultur und ihre Bildungsideale bezeichnet wurde. Aus diesem Blickwinkel war die Bukowina und ihr gesamtes soziales und institutionelles Gefüge die vom Zentrum abhängige Peripherie, aber auch der umkämpfte Vorposten”.

Coperta volumului de povestiri *Zu lesen wenn Das Käuzchen ruft. Erzählungen*, Klagenfurt, Editura Heyn, 1985.
Sursa: www.amazon.de.

Coperta volumului de povestiri *Damals in Czernowitz und rundum. Erinnerungen eines Altösterreichers*, Klagenfurt, Verlag der Kleinen Zeitung, 1984.
Sursa: <https://www.abebooks.com>.